

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **Ing. T. F.**, bytem P., zastoupené: Mgr. Martinem Pechem, advokátem, se sídlem Malá 6, Plzeň, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze 15.7.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 31.5.2013 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 31.5.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 14.3.2013 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce advokáta Mgr. Martina Pecha na nákladech řízení částku ve výši X,-Kč na účet č. X, VS 140437, nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 15.7.2013 k výzvě soudu doplněnou dne 7.8.2013 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhá přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 31.5.2013 č.j. X*, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 14.3.2013*, kterým jí byl odňat ode dne 12.5.2013 invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 5.3.2013 již není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 30%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 31.5.2013 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem ČSSZ o invaliditě ze dne 21.5.2013 žalobkyně nebyla uznána nadále invalidní, neboť se sice jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, ale jeho rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je

postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-40%, a žalobkyni byla přiznána na dolní hranici vymezeného rozpětí, tj. 30%, která ve smyslu § 4 vyhlášky nebyla změněna.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, protože podle ní posuzující lékař nepostupoval správně při hodnocení její schopnosti, jelikož její popsany zdravotní stav se zhoršuje, proto požadovala nové posouzení zdravotního stavu a poté i zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 5.3.2013 i ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 21.5.2013 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána nadále invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které jí byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (*datum zániku invalidity: 5.3.2013 jednání /OSSZ/*).

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 27.8.2013 navrhla přezkoumání zdravotního stavu Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně soud zjistil, že dne 7.6.2013 bylo žalobkyni doručeno napadené rozhodnutí ze dne 31.5.2013.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 23.10.2013 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Komise uvedla, že souhlasí s posudkem OSSZ i námitkovým řízením, kdy jako rozhodující pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je oboustranný LS syndrom s kořenovou iritací S1 oboustranně se středně těžkou poruchou statiky a dynamiky LS páteře, na podkladě pooperačních fibrózních změn dle MRI v páteřním kanálu, jako následek operace hernie disku L5/S1 2006, failed back surgery syndrom, CB syndrom jednostranný s kořenovou iritací C6-7, s insuficiencí svalového korzetu, s omezením některých denních aktivit. PK MPSV hodnotila dle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1c) na střední hranici uváděné procentuální ztráty, to je 35% (30-40%),

v této střední hranici zohlednila ostatní zdravotní postižení s nutností pravidelné péče endokrinologické, alergologické, plicní, rovněž v této hranici zohlednila uváděný nepříznivý vývoj, což OSSZ ani námitkové řízení nezohlednilo, neboť neměly k dispozici doložené odborné nálezy uvedené v posudku, neboť vlastní zdravotní postižení by spíše odpovídalo spodní hranici uváděné procentuální ztráty, to je 30%, neboť se jedná o středně těžké postižení bederního úseku páteře, není přítomen funkčně významný neurologický nález s poškozením nervu, reflexy na končetinách HK i DK jsou výbavné a symetrické, schopna chůze bez opěrných pomůcek, schopna stoje na patách i špičkách, žalobkyně pro postižení páteře v posledních dvou letech nebyla hospitalizována. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Žalobkyně, která je stále invalidní od 22.2.2007, není schopna práce fyzicky těžší spojené s přenášením břemen, práce ve vynucené poloze, v nepříznivém klimatu; je schopna fyzicky lehčí práce s možností změny polohy sed/stoj v příznivém klimatu, práce s využitím kvalifikace, naposledy vykonávané zaměstnání konzultantka je zdravotně odpovídající. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 31.5.2013*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá ponechání prvního stupně invalidity s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 23.10.2013 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, žaloba je tedy podaná důvodně*, a *soud proto napadené rozhodnutí žalované ze dne 31.5.2013 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 14.3.2013 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, když míra jejího poklesu pracovní schopnosti odpovídá 35%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (30% poklesu pracovní schopnosti).*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. nadále trvání invalidity prvního stupně od 22.2.2007 (do 31.12.2009 se jednalo o částečnou invaliditu) dle posudku PK MPSV ze dne 23.10.2013, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 77/2013 ze dne 15.11.2013, když rozhodnutí o odnětí invalidity by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město či by vyhověla její námitce uplatněné proti rozhodnutí ze dne 14.3.2013 v řízení o námitkách.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně prostřednictvím svého zástupce podáním ze dne 10.11.2013 požadovala náklady tohoto řízení v celkové výši X,-Kč představující náhradu za tři úkony právní služby po 1.000,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, doplnění žaloby a účast u jednání PK MPSV dne 23.10.2013), za tři režijní paušály á 300,-Kč a dále X,-Kč, tj. DPH ve výši 21%, neboť zastupující advokát je plátcem daně z přidané hodnoty (u zdejšího soudu vedeno pod sp. zn. Spr 573/2010). Soud shledal oprávněnost nároku a přiznal požadovanou částku X,-Kč, která je zcela v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.,

advokátní tarif. Uvedenou částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 15. listopadu 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně